

MEGJELNIK MINDEN
VÁSÁRNAPON

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt —

Fél évre . . . 2 —

Negyedévre . . . 1 —

Egy óra . . . — 35

Egyes szám ára 10 kr.

A lap szellemi részére vonatkozó közlemények a szerkesztőséghez, a hirdetések, előfizetési pénzek és hirdetési díjak bérmentve a kiadóhivatalba K Ö R M E N D K E küldendők.

RÁBAVIDÉK

TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

HIRDETÉSEKRE névbe a lap egy oldalra 9 részre van bocsátva, 1 rész bélyegdíjon kívül 1 frt.

TOBBSZORI HIRDETŐK ALLENGEDMÉNYBEN RÉSZESÜLNEK.

Hivatalos hirdetések a hivatalos árszabály szerint kösülteknek.

Nyilttér poltóra 15 kr.

Bérmontation levél nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adóznak vissza.

A nemzeti öröm-ünnep után.

Magyarország népe ismét ünnepet ült.

Még hatása alatt állunk ama tünémenyszerű jelenségnek, midőn egy független művelt nemzet millió és millió karját tárja ki, hogy keblére ölelhesse élő szellemóriás fiát s mig kábultságunkban egyfelől eszményesítve látjuk ama lángoló honszerelmet, mely egy fél század előtt oly sok és dicső tettek ragadott, addig másfelől mély sajnálkozással kellett tapasztalunk, mint vegyül e lélekemelő összhangba egy kellemetlen fogalomzavar.

Impozáns módon jutott kifejezésre országsszerte azon őszinte tisztelet és hódolat, melylyel e nemzet nagy élő fiának adózik s ma már büszkén mondhatjuk, hogy mindenütt, hol a közügyek élén bátor és önbizalomteljes férfiak állnak, kik fenséges eszmék és a közérzület iránt egyforma fogékonysággal bírnak,

ott minden el lön követve, hogy egyrészt a kegyelet és hála kifejezése méltó legyen e nagy nemzet dicsteljes multjához, másrészt pedig hogy tündöklő példa nyújtásuk az eszményekért lelkesülő ifjuságnak, jövő nemzedékünknek.

Csak elfogult férfiak nem birtak bizonyos fogalomzavarból kibontakozni és tetre buzdulva másokat is buzdítani; csak a renyhe kislelkűség — habozott.

Nem mintha ők is nem hasonlóképen becsülnék és magasztalnák Kossuthot, a nagyot és dicsőt — mert ilyen magyart mi nem képzelünk — nem.

Hanem mert jobb érzésük mellett folyton erős dörzsfék gyanánt ott lapang e gyatra tépelődés: „vajjon mit szólnának hozzá odafent?“, — a nyulszivű ingadozók megvonták a tisztelet, a hála és kegyelet adóját azon élő nagyságtól, melynek letüntét egykoron ők is mélyen fogják fájlalni.

De szereneséjére a magyar nemzet reputációjának, a kislelkűek tábora az országban alig észrevehető kisebbségben maradt s így nincs mit restelkednünk,

nincs mit szégyelnünk a művelt világ és saját utódaink előtt, mert — s ez örömmel konstatáljuk — Magyarhon élő nagy fiának, Kossuth Lajos születésnapjának 90-ik évfordulóját széles e hazában általában véve mint nemzeti örömünnepet ülték meg.

Országsszerte majd minden városban megünnepelték Kossuth Lajos születésének 90-ik évfordulóját. Hol kisebb, hol nagyobb fényvel, de mindenütt őszinte érzellemmel, legalább azt állítják azok is, kiknél az érzület élénkebb nyilvánítását a kislelkűséggé fajult hyperloyalitás nem engedte.

Budapest fő- és székvárosban nagy körmenet és népgyűlés tartatott, melyekben mintegy 50 ezer ember vett részt. A népgyűlés fontosabb határozatai voltak: Kossuth üdvözlése, a fővárosi törv. hatóság üdvözlése Kossuth diszpolgárrá választásáért, továbbá elhatározták, hogy Kossuth visszahonosítása dolgában kérvényintéztessék a képviselőházhoz és kérvénnyel fogják kérni azt is, hogy Kossuthnak a nemzet újjaalakítása körül szerzett

TÁRCZA.

Vői tiz parancsolat.

(Anyóshoz.)

Lányod üdve a te
Urad és istened;
Ne is imádj mászt mint
Csupán a vejedet.

Dicső vöd szent nevét
Ne vegyed hiába
S ocsmány szót ki ne ejts
Lányodra s urára.

Megemlékezzél vöd
Születésnapjára
S szenteld összes bünöd
Fő — megbánására.

Tiszteld s szeresd vödnek
Atyját is anyját is,
Hogy rövid életű
Lehess, mint a tövis.

Ne öld vöd jókedvét
Kétélű nyelveddel,

Fullánkos gunnyal és
Gyilkos tekintettel.

Tiszta életű légy
S lányod hü szerelmét
Ne irigyeld s annak
Ne akard szerepét.

Ne orozz se vödötől
Se lányodtól békét,
S el ne lopl a család
Megalégedését.

Hamis tanúságot
Ne szólj a vöd ellen;
S igazat adj neki
Mindig és mindenben.

Hü lányod hü férjét
Bünre ne kívánjad;
Álmodba se égjen
Ezen vétkes vágyad

Ne kívánd vöd házát,
De még küszöbét se;
Sőt lábaid a földet
Szak mér földre orje.

Várossy Mihály.

Egy pillantás a menyországra.

— Tulvilági kép. —

Lefesti: Mártonffy Imre.

Mi is az a menyország? Látták önök a menyországot? Ugy-e nem, így tehát nem is tudják, hogy ott mi van. Némelyek azt állítják, hogy ott a földről elköltözött emberek egy nagy kürtöbe vannak elhelyezve, mely úgy füstöl, mint egy földi gyárkémény. De csakis a buta emberek szellemei füstölnek, a nagy és eszes emberekéi lánggal égnek. Mások azt mondják, hogy a menyországba csakis jó emberek jutnak és ezek hnsból és vérből állanak és járnak-kelnek odafönt annélkül, hogy valamit tennének. Ismét mások pedig azt állítják, hogy a menyországban jó vagy rossz ember egyaránt helyet foglalhat és ezek csak úgy dolgoznak mint lent a földön. Megvallom, eddig egyiket sem hittem, de most ez utóbbit hiszem. Miért? Elmondom.

Kinn ültem a napokban kertj lugasomban. A csillagos menyboltozatra vetetem merengő tekintetemet a tejút ragyogó fehér csillagai, a Gönczöl szekere, stb. mintegy megelevenedve látszának lenni. A Vénus

érdemeit a törvényhozás törvénybe iktassa.

Legtöbb város és községben isteniztsételet volt, s utána zászlós körmenetek és ünnepi beszédek. Külsőleg zászlódisz és kivilágítás jelezte a hazafias ünnepélyt.

Körmenden a polgári olvasóköri által rendezett társas estélylyel ünnepeltük meg a nagy hontalan 90-ik születésnapját. A nagy hazafi érdemeit különben teljesen elismerő és méltányoló városi elöljáróságunk és intelligenciánk tulajnyomó része is osztozott az örömben belsőleg, azonban ennek külső jelét adni, és az örömnapot valami kegyeletes ténnyel megörökíteni és általános ünnepélyt rendezni — elfelejtett. Ezt pedig aligha okozta a nagy belső érzés; az egészen mást beszél. Tehát elmaradt a diszpolgársági indítvány és határozat, nem lett Kossuth-utcza, sem kivilágítás, de még csak lobogódiszt sem öltött városunk (a híres magyar város) csak egykét zászló hirdette árván, hogy nemzeti ünnep volna és csupán csak társasestély rendeztetett s azon is jobbára iparosok vettek részt.

A polgári olvasóköri általa „Sórház” emeleti termében rendezett estélyre mintegy 120-an gyűltek össze, többnyire iparosok és egyesek családtagjaikkal. Az ünnepély a műkedvelő-dalárda által előadott „Hymnusz”-szal vette kezdetét, mely után Fülöp József ref. lelkész tartott felolvasást az ünnepelt nagy férfiről. (A lelkes hangú és nagy tetszéssel fogadott szép felolvasást lapunk mai számának „Osarnok” rovatában közöljük.)

— az én csillagom — bájosan pislogott reám és hivogatólag intett, hogy jöjjenek. De mi az? Káprázat vagy való? A csillagok nagyobbaknak látszanak, az égboltozat megmozdult millió sarkaiból és közeledik hozzám. Ekkor hűs Zephir ül homlokomra, mint pajzán tündér és csókolja két arczamat. Felrettenek. Egy szárnyas angyal áll előttem. — Jer, óh jer, ülj ölembe, hadd vigyelek el a fellegek közé, oly birodalomba, hol gond nélkül töltheted napjaidat! Jer, oh jer!

Szólni akartam, nem birtam. Kitártam karjaimat és a szép angyal kebelén csüngtem. Haladtunk szélgyorsasággal, rohantunk nyilsebességgel. Házam mint kis hangya tűnt fel előttem. Közelebb jutánk a csillagok milliárdjaihoz. Ekkor megszólaltam.

— Mond csak drága angyalom! Létezik-e menyország? Van-e oly birodalom vagy ország, hol a földről elköltözött lények új életet folytathatnának? Oda vezetsz talán? Oh szólj!

— Oh te szegény halandó! Neked hinned kell a világi életben, nekem mint keresztény embernek a menyország üdvösségében kell vetned jövődd reménységedet. Figyelj ide! A hova most megyünk, és

Ezután a Kossuth-nóta következett. Majd Szájer Zsigmond szavalta el hatással Fülöp József alkalmi költeményét. A dalárda által előadott „Riadó” után Polczér Kálmán szavalta el mély érzéssel és lelkesen Ábrányi Emil „Kossuth Lajosnál” című költeményét. Végül a dalárda Huber tüzes „Szabadságdal”-át énekelte el nagy tetszés mellett. A társas vacsora alatt, — mely izletességénél fogva Mozer vendéglős konyhájának becsületére vállott — az ünnepi felköszöntőt Turcsányi Endre ev. lelkész mondta. Felköszöntőket mondtak még Udvarý Ferencz vezérigazgató, Dr. Dienes Elek ügyvéd, Turcsányi. A társaság lelkes hangulatban éjjelig maradt együtt, miközben a fiatalság tánczra perdült. Megemlítjük, hogy a vacsora alatt az új tűzoltó-zenekar is megjelent és a Kossuth-nóta eljátszásával lepte meg a társaságot.

Szombathelyen már kora reggel lobogódisztben uszott a város, a püspöki palota, a papnevelő-intézet, a kanonokok és premontreiek háza, a vármegyeház, város-háza, az igazságügyi palota és az egyes magánházak mind fel voltak lobogóztatva. — A város nevében a polgármester, a megye nevében pedig Károlyi Antal alispán küldött üdvözlő sürgönyt a nagy hazafihoz.

Este pedig nagy társas lakoma volt a Sabariában, melyen társadalmi és politikai pártállásra való tekintet nélkül részt vett Szombathely intelligens lakosága. A lakomán az ünnepi felköszöntőt dr. Török Sándor polgármester mondta nagy lelkesedés között.

fellegek fölött van, ez a menyország. Ott leborulhatsz Isten szent színe előtt, s Szent Péter kapusnak kegyelméből megtekintheted a földről elköltözött kedveseid vagy barátaid mozgó alakjait. De ne szólj bozzájuk, ne szólj senkihez, mert akkor kinyilik a menyek kapuja és te hanyat-homlok zuhansz le a földre és azután az Isten legyen neked irgalmas. Ily föltétel mellett mindent láthatsz.

A levegő nehezedeni kezdett. Hűvös lett, fáztam. A jó angyal levette egy szál takaróját és didergő testemet betakarta. Mindközelebb értünk a menyország kapujához. Két nagy szürke felleget mint egy hatalmas diada kapu tűnt fel előttem és minél közelebb jöttünk, annál félelmesebb, borzasztóbb volt a fellegekből készült kapu.

— Jer a bejárathoz, szólj hozzám az angyal. Szent Péterhez szólhatsz, mert ez a kapun kívül áll, de bent mélységesen hallgass! Érted?

— Ugy teszek, mint mondád! suttogám. Szent Péter ősz szakállával, mely mint egy hóborította hegyoldal és tisztas alakjával, mely mint kimagasló sziklacsúcs tűnt fel, — megjelent.

— Mit hozasz angyal? Egy földi lelkét? kérdé.

D. K. E.

A Dunántúli Közművelődési Egyesület már elérkezett arra az időpontra, melyen megkezdje tulajdonképeni működését: a segélyezést.

Egyelőre ez természetesen csak nagyon kismérvű lesz, de kezdetnek nagy eredmény, hogy az alakulástól másodévre már meg lehet kezdeni a segélyezést. Még egyetlen közművelődési egyesülésnél sem volt erre példa, de nem volt példa arra a takarékosagra sem, melylyel a D. K. E.-t vezetik. A mi egyesületünk megalakítása és két évi kezelési kiadása összesen 1572 frtot tett ki, holott például a E. M. K. E.-nek kezelési kiadása évenként fölülmulja a 7000 frtot. A mi irodánk majdnem kizárólag a taggyűjtésre költ, ami sok papír és nyomtatványköltséggel jár. Személyi fizetést eddig csupán az irnokok huztak, jelenleg egy dunántúli ifju havi 20 frtért végzi az irnoki teendőket. A titkár Porzolt Kálmán, ki a „Nemzet” főmunkatársa, nemesak hogy díjtalanul végzi a rendkívüli sok munkát, hanem az egyesület számos apró kiadását a sajátjából fedezte.

Az irodahelyiség bére volt eddig terhes, mert a „Budapest” szálló, hol az ideiglenes iroda volt, havonként 35 frttal huzta meg az egyesületet. E bajon úgy segítettek, hogy az egyesület és a titkár az egyesület igazgatóságai tagjának, Rákosi Jenőnek a házában közösen béreltek nagy lakást s így az egyesületre az irodahelyiségért, mely egyszersmind ülésterem is, csak havi 20 frt esik, s ülések alkalmával, ha az egyesület szobája nem elegendő, rendelkezésre áll a titkár magánlakása.

— Nem, hanem egy vendéget, ki meg akarja pillantani a fellegek birodalmát. Bebecsátod?

— Te szerencsétlen halandó! Hogy mered Istennek birodalmát lábaiddal átlépni, nem tudod, hogy ki Istenhez közel jön az elszedül az ő hatalmától, mindenhatóságától és a halál fia.

— Tudom atyám! felelek, de ez angyal itt, meglátogatott a földön és csábított a légi utra. Ha többé nem is térnek vissza, lelek én itt ismerősre, jó barátokra, kik osztozkodnának a földi javak utáni bánatomban.

— Legyen. Lépj be! Először is az előcsarnokba jutsz, hol a szegény emberek laknak.

Behatoltam, halkan zajtalanul. Az angyal kalauzolt. Kezét ajkamra tette, hogy csodálatomnak ne adjak kifejezést.

Az előcsarnokban szegény emberek laktak. Dolgoztak itt is. Oh, aki azt hiszi, hogy a szegény ember munkája itt megszünik, az csalódik, mert annak mindig kell dolgoznia. Örökké. Még lelke se pihenhet, mert folyton foglalkoznia kell. Amott egy öngyilkos hitelező, egy szegény szabó feltöztogatta nadrágjait, itt pedig a mi öreg cipészünk, ki tavaly patkolt el, úti vigan a

is. Előny a mellett, hogy az egyleti irodában hivatalos óra majdnem az egész napon át van.

Az egyletnek eddig nem volt pénztárosa, most a pénzek egyenesen a leszámítoló hivatalba irányítottak a postán. A bankban azonban naponként több millió forogván meg, a mi gyakran krajczáros tételeinkkel sűrűn volt baj; pénz sohasem hiányzott, de az apró adakozásokat összeadva, egy tételenként egy név alatt vezették be, ami egyleti kezelésnél persze hiba. Így végre a közgyűlés után pénztárost választott az igazgatóság. dr. Fekete Ignác ügyvéd és közgazdasági író személyében, aki a napokban veszi át a pénztár kezelését s ezentúl úgy a beírás, mint a nyugtázás szabályozottan megy. A pénz azonban ezentúl is mindig a bankba fog tétetni minden héten s itt kamatozik már több mint 30.000 frank.

Az egyleti évkönyv a tagok egy részének a héten küldetett el, mert az tapasztaltatott, hogy a nyáron a tagok legnagyobb része nem volt hon s az évkönyvet kétszer kellett elküldeni.

A segélyezés megkezdését már kimondotta az igazgatóság, de még nem érkeztek be a tanfelügyelői javaslatok, melyeket a segélyezésnél az igazgatóság figyelembe akar venni.

Két mozgalomban is észlelhető némi haladás, melyeket Porzsolt titkár indított meg: az egyik a dunántuli nyaralóhelyek pontos összeírása, a másik pedig a vidéki muzeumok létesítése; sőt ez utóbbi ügyben országos mozgalom van keletkezében s ha pár év múlva egy csomó új muzeum lesz az országban, ez is a D. K. E. dicsősége lesz, melynek kebelében Porzsolt az eszmét fölvetette.

bört. A távolban napszamosok tarka serege taligákat tol és puttonokat cipel egy fellegből készült lépcsőn a jómódnak csarnokába.

— Lépünk ide be! szolt az angyal. De te ugy látszik kollegáidat szeretnéd látni. Oh az írónak külön csarnokuk van. Hivatalos lapokban a „Menyországi Közlöny”ben a legüdvösebb dolgokról írnak. Ők is sürgetik a valutaszabályozást. Irói klubjokban csak úgy járja a tarokk és a ferbli mint a földön. Csibuk és jó bor mellett teremnek a legjobb vezérczikkek, versek és tárczák. Azt hiszed, hogy sohase veszekednek? Csálódol. A minap Petőfi arculvágtá az öreg Hugó Viktort, mert ez, mikor a XXI-est elfogta, ügyetlennek nevezte őt. Az ügy párbajjal lón elintézve. Hugó segédei Ponson du Terrail és Féval Pál voltak. Petőfi pedig Vörösmarty Mihály és Arany János. egyik fél se sérült meg és kibékültek.

— Node mostjer, a jómódnak, a gentryk, hivatalnokok osarnokán kell keresztül mennünk. Nézz szét, kiket ismersz közülök!

Néhány jó barátom izzadt ott és körmölte az aktákat, míg egy-két gentry szivarozva hempergett a pamlagon.

Tüzoltói ünnepély.

Őri-Szent-Péter nagy és szép ünnepély helye volt szeptember hó 11 én azon okból, mert a kebelében levő önkényes tűzoltóság fennállása 10-ik évfordulóját és egy igen értékes zászlója felavatási ünnepélyét tartá.

Már kora hajnalban hallottuk 10 kilo meter távolban is a mozsarak hatalmas durrogását, jelezve, hogy nagy nap fog fölvirradni Őri-Szt-Péterre. Nemsokára, alig hogy a harmadszori jelzés napkeletkor széthangzott, megriadtak községről-községre a tűzoltósági harsonák, hogy Őrség összes tűzoltói sorakozva siessenek részvenni a testvér-egylet örömeiben; de nemcsak az őrségi tűzoltók jöttek össze, hanem messzebb vidékiek is siettek a közörömben osztozni. Ott volt a gyanafalvi, muraszombati, csákányi, szentgyörgyvölgyi tűzoltó egyletek több tagból álló képvisellete.

Fényes volt a tűzoltóság roppantszámának kivonulása a diadalkapuhoz, bevándorok az egylet elnökének mélt. gróf Batthyányi Iván urnak érkező helyettesét mélt. gróf Batthyány Tivadar urat és nejét mélt. gróf Batthyány-Olga urnót.

Kék díszszel felérte öltözött leányok koszorukat és csokrokat tartva sorakoztak a csinosan készített nagy diadalkapunál mely körül a széles ut szönyegekkel beterítve volt.

Roppant néptömeg várta az ünnepély fejét, az érkező még ismeretlen zászlóanyát.

Már magasan ragyogott a nap, midőn hosszas várakozás után úgy 10 óra után számos mozsárlövés jelezte az érkező magas vendég közeledését.

A diadalkapu alatt Berényi Antal őri-szt-péteri plebános, mint alelnök, Mezei János ref. lelkész, a községi előjáróság és számos előkelőség várta ő méltóságait,

— Lásd ezek élete itt se változik. Amaz dolgozik, ez pihen Most jövünk a katonák és hadvezérek csarnokába. Látod ott Hunyady Jánost, épp most fényesíti a kardját, melylyel annyi pogány fejet szétzuzott. Itt pedig Savoyai Eugen herczeg a törökverő, egy hadi mappát tanulmányoz. Az öreg Moltke pedig egy hadászati könyvet lapoz. Itt egy csomóba ülnek az aradi vértanúk. Damjanich épp most imádkozik, Pöntenberg, Aulich stb. Kmettyvel heves vitakozásba vannak.

Klapka György és gróf Teleki Sándor az ujonanérkezettek, bajtársaiknak mesélik el a 48 as idők utáni korszak eseményeit. Windischgrätz herczegét nem eresztik be a magyar tiszti kaszinóba. Multkor Puchner és Schlick be mertek lopózni, hogy beszélgetésüket kihallgassák, de Bem apó — ki ugy látszik most kirándult valahová — stante pede kidobatta privátdinerjeivel.

(Folytatása következik.)

hol a zajos, szünni nem akaró éljenzések lecsillapodtával az üdvözlő beszédek mondatok el, mélyekre az érkezett elnökhelyettes felelt. Ezek után kezdetét vette a díszes bevonulás azon szép helyre, hol a zászló felavatás volt megtörténendő.

Történeti nevezetességű helyen egy törökhalom magaslatán áll a zászló anya, hogy a szegbeverés tényét megkezdje. Ünnepies csend uralg, hogy hallható legyen a kalapács ütése, melyre minden egyes alkalommal riadó éljenzés harsan fel.

Többen részesültek a szegbeverés kiűntetésében is. A hivatalosan kiosztott szónoklatok mellett meglepő s lelket megragadó beszédei valának gróf Batthyány Tivadar elnökhelyettes urnak, ki valóban szónoki tehetséggel megáldott főúr, jeles utóda az ő Batthyányaknak. Itt létekor tengerész kapitány ruhát viselt, mely maga is emelte az ifjú főúr rendkívüliségét.

Ezek után a fénydiszben uszó kibontott zászló alatt, zene és harsona riadása közt, indult meg az inpozans tűzoltó menet a bankettre, a hol a jókedv és derült hangulat, a zászlóanya kedves nyájassága és férjének szivélyessége által csak még inkább fokozódott.

Számos felköszöntő mondatot, melyek jelessége méltó díszül szolgált a nagy és szép nap fényének és méltó kifejezései valának a tisztelet, ragaszkodás, szeretet legőszintébb érzületének, melylyel Őrség lakossága a mélt. gróf Batthyány-osalad iránt mindenkor érzett és egyik jeles tagja iránt ez ünnepélyen kifejezésre is juttathatott.

Lobogjon tehát fennen az Őri-Szent-Péteri tűzoltó-egylet zászlójal... Hadd legyen a haladás és egyetértés magasatos utjain vezér a nagyratörékvés harczaiban. De kérjük is a mélt. elnök és elnökhelyettes főurakat, vezessék ők e lobogóval a jólétre Őrséget, és a hála s szeretet örökös adóját adjuk a jeles Batthyány családnak, melynek zálogát megadta Őrség ez ünnepély fényében a főúri család képviselőjének, gróf Batthyány Tivadar és neje gróf Batthyány Olga ő méltóságaiuknak, kiket az Isten a haza és az emberi társadalom java és boldogítására igen soká éltesse.

Az ebéd végével társas körbe vegyülve mentek ő méltóságai a tűzoltói nyári mulatság megtekintésére, ama helyre hol a zászló felavatás végbe ment. Már alkonyatra szállott a nap, hűvös esti szellő lengedezett midőn kocsiba szálltak ő méltóságai és zeneszó, éljen harsogás közt kísérte a tűzoltóság és az összes nép a fogatot, míg csak látható volt, mit is a távozó magas vendégek folyton köszönéseikkel viszonzottak; és a közönség azon nyert ígéret tudatával folytatta mulatozását, hogy habár ez volt az első, de nem utolsó látogatása ő méltóságaiuknak. Ezt a legmelegebben óhajtjuk, annál inkább, mert ő méltósága gr. Batthyány Tivadar a hazai közélet tevékeny munkása, benne Őrség is hatalmas támaszt nyerend

Jutalom!!!

Előbb sohasem ismertem a „jutalom” szónak igazi jelentőségét.

Most azonban már tapasztalatból is tudom.

Folyó évi október hó 1-én ugyanis új előfizetési negyed kezdődik; ha erre szíves olvasóim az előfizetési díjakat pontosan juttatják hozzám: ez elismerés és jutalom. — De ha megkésve, vagy sohasem küldik be azokat, lesz belőlük hátralék s ekkor nekem fáradozásaim díjazása helyett — jut — alom.

Hogy ez utóbbiból minél parányibb rész jusson osztályrészemül, azt kérem és reménylem

FIDELIO.

Ujdonságok.

— **Ő Felsége a Király** a kámi tüzkárosultak felségélyezésére 100 frtot adakozott.

— **Személyi hír.** Érdekes vendég érkezett f. hó 21-én a körmendi hercegi várba Wohl Janka kiváló tehetségű és szellemdús írónőnk személyében, ki hallomás szerint hosszabb ideig fog a hercegi család vendégszerető körében időzni.

— **Az egyházmegyéből.** A szarvaskendi megüült plébániai állásra az illető kegyurak 3 szóval 1 ellenében Kocsány Sándor z.-egerszegi segédlelkézt presentáltak.

— **Nagy hadgyakorlatok Szombathelyen.** Mint hírlik a jövő évre Szombathely vidéke van kiszemelve a nagy hadgyakorlatok megtartására, mely alkalommal Szombathely azon kiváló szerencsében részesülne, hogy Ő Felségét, a Királyt falai közt üdvözölhesse. Albrecht főherceget már a múlt héten várták oda, hogy a terepet megvizsgálja, de ebbeli szándékának kivitelében gyengélkedése által gátoltatott meg.

— **Gyászhir.** Általános részvétet keltett Körmenten Wehofer Imre, a „Korona” szálloda vendéglőse nejének, Heiszig Róza asszonynak a múlt héten sorvadásban történt korai elhunyt. A boldogultnak temetésén nagyszámu gyászközönség gyült egybe, a díszes ravatalt számos szép koszoru fődé, Turcsányi Endre evang. lelkész pedig megható gyászbeszédet tartott. A gyászoló férj, ki csak nem rég vesztette el rövid, de boldog házasságából származott egyetlen gyermekét, a forrón szeretett hitestárs elköltöztével rövid idő lefolyása alatt ismét nagy megpróbáltatáson ment keresztül. Enyhítse mély fájdalmát a közrészvétel az ifjan elköltözöttnek pedig legyen csendes siri nyugalma! A gyászoló család következő jelentést bocsátott ki:

Alulírottak az összes rokonság nevében is, fájdalomtelt szívvel jelentik felejtethetlén neje, leánya, testvérük, menyé, illetve rokonuknak Wehofer Imréné Heiszig Róza asszonynak folyó hó 18-án délután fél 2 órakor, élete 25-ik és boldog házassága 3-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 20-án (kedden) délután 4 órakor fognak az ág. ev. egyház szertartásai szerint a körmendi közös sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Körment, 1892. szept. hó 18-án. Szendergőporait béke lebegje körül! Wehofer Imre mint férje, özv. Heiszig Károlyné Dörfler Katalin mint édes anya, Wehofer Mihály mint após, Heiszig Karoly, Heiszig Sándor, Heiszig Lina, Heiszig Lajos, mint testvérek.

— **Gyűjtés.** A Körmenten f. hó 18-án megtartott Kossuth-ünnepély alkalmával Gueth Sándor takarékpénztári főkönyvelő, a magát ott produkáló körmendi önk. tűzoltó-egyleti zenekar hangszereinek javára gyűjtést rendezett, mely 11 frt 24 krt eredményezett. Ezen összeg átvételét nyugtázza és a szíves adakozóknak ezennel köszönetet fejezi ki az egylet nevében: Kluge Pál, főparancsnok.

— **Tűzoltó-egyleti jubileum.** A szent-gotthárdi önk. tűzoltó egylet f. hó 18-án tartá meg 20 évi fennállásának ünneplését, melyen 16 testvére egyesület küldöttségileg vett részt. A hálaadó isteni tisztelet után következett a működő tagok dekorálása, mely alkalommal Dr. Varga Gábor főparancsnok emelkedett hangulkes beszédet tartott. Délben a „Korona” vendéglőben 100 teritékű bankett tartott; délután 3 órakor diszgyakorlat, melynek befejeztével a malomréten 2000 főnyi néptömeg részvéte mellett népiünnepély rendeztetett. A szép ünnepély este a „Korona” szállóban tartott és tombolajátékkal egybekötött kedélyes táncmulatsággal méltó befejezést nyert.

— **Országos vásár.** A f. hó 20-án megtartott körmendi vásáron a szokottnál silányabb élénkség mutatkozott. Oka főleg abban keresendő, hogy nem az eredetileg kitűzött napon tartatott meg. Szarvasmarha mintegy 2000 darab hajtatott fel, melyek közül mintegy 800 darab került eladás alá.

— **Öt forintot adok annak, ki a „Rábavidék” alább felsorolt számait nekem hiány nélkül mielőbb megküldi.** Esetleg egyes számokat is átveszek belőlök drbját 20 krért. Keresem pedig: 1883. évi: 3—7—8; 1884.: 2; 1885.: 31—39; 1886.: 2—3—4—5—6—21—22—33—34; 1887.: 42; 1888.: 2—5—6—22—24—25—26-ik számokat. Jelentkezhetni nálam: Novák Mihály András hida, u. p. Zala-Egerszeg.

— **Előleges színházi jelentés.** Van szerencsém Körment és vidéke t. közönségét értesíteni, hogy 24 tagból álló s a vidék legjobb erőiből szervezett dráma, vigjáték,

népszínmű és operette szintársulatommal 1892. évi október hó 6-án becses körükbe érkezem. Előadásom sorozatát szombaton, 1892. évi október hó 8-án a „Madarász” című legujabb világhírű operettel fogom megkezdeni. Második előadás „A kis madaram” új népszínmű. Harmadik előadás „Válás után” vigjáték. E három kitűnő ujdonság mindegyike bérletben fog színre kerülni. Élénken van emlékemben azon megtisztelő jóakarát, melylyel engem s társulatomat legutóbbi itt működésemmel megtisztelni szívesek voltak. Ezuttal is örömmel ragadtam meg az alkalmat becses körükbe jöhetni s minden lehető elkövettem, úgy társulatom, mint műsorom összeállításánál elismerésük kiérdemelésére. A saison alatt a többek közt a következő ujdonságok fognak színre kerülni: Kis Molnárné, Gasparone, Uff király operettek. Feneleányok, Kurtaszoknyások, Fehér rózsák stb. új énekes életképek. Ne hagy magad Schlésinger bohózat, Pont Biquet család vigjáték stb. stb. Ezenkívül teljesen új diszleteimmel az előadások mindenkor fényesen lesznek kiállítva. Az operettek sikereért, praecis előadás mellett, egy egészen új zongora nyújt biztosítékot. A társulat jelesebb tagjai: Pusztai Laura operette primadonna, Peterdi Ilona és Váradiné Teréz operette és népszínmű énekesnők, Mihályfi Juliska drámai szende, Borsitzky Ilona anyaszínésznő, Füzesi Szidi komikáné, Berkes Etel társalgási. — Balog Árpád igazgató, Hrubos Árpád operette és népszínműénekes, titkár, Tukoray Lorán komikus, Ágotai Ferencz operette buffó, Iványi Antal lírai szerelmes, Kaposi Andor kedélyes apa, Tomanóczy Kálmán apa, Váradny Aladár karnagy. Ezenkívül 6 kardalnok és ugyanannyi kardalnoknő. — Legyen szabad remélnem, hogy áldozatkész ügybuzgóságomat ezuttal is becses párfogásukkal lesznek szívesek viszonozni. Magamés társulatomat előzetes jóakarátába ajánlva, vagyok Körment, 1892. szeptember hó. Hódoló tisztelettel, Balog Árpád színigazgató.

— **A boszu műve.** Két héttel ezelőtt „gyilkosság” felirat alatt ujdonságot írtam, hogy Völgyi Vendel győrvári lakost agyonlőtték s a tett elkövetésével Csarankó Jánost gyanusítják. Utólag megbízható forrásból értesültünk, hogy Völgyi a kapott lösebbe nem halt bele, sőt ma már minden veszélyen túl van. Tudósítónk szerint azonkívül a nyomban megindított vizsgálat adatai arra engednek következtetni, hogy Völgyi a főlötti elkeseredésében, mert felesége elhagyta egy hatlövetű revolverrel öngyilkossági kísérletet követett el, de mert a golyó nem jól talált és az öngyilkos-jelölt életben maradt, a vizsgálóbírónak azt hazudta, hogy látta, mikor Csarankó János, feleségének csábítója, a ház végében lesbe állva reá lőtt. Ezen állítást azonban megczáfolja azon körülmény, hogy Völgyi inge a lösebb fölött egészen megpörkölődött, továbbá, hogy szakértők által megállapított, miszerint Völgyi revolve-

réből 2 egészen fris lövés történt. De egyébként is Volgyi későbbi kihallgatása alatt gyanút keltő ellenmondásokba keveredett, melyek majdnem kétségtelenné teszik, hogy Volgyi csak azért követte el az öngyilkossági kísérletet, hogy felesége elcsábítóját bajba keverje.

— **Halálos méhszurás,** Takács Gábor n.-rákosi földművest f. hó 23-án d. e. 10 órakor egy méh megszurván, ennek következtében 3 óra múlva meghalt.

— **Kimutatás.** A körmendi önk. tűzoltó-egylet zenekara részére beszerzett fuvó-hangszerek beszerzési árához eszközölt gyűjtés eredménye: (Folyt.) Obal Mihály ivén: Obal Mihály 1 frt, Horváth Gyula 40 kr, Kerecsényi Zoltán 50 kr, Rosenbaum Henrik 40 kr, Weiner Fülöp 30 kr, Farsang József 30 kr, Makray István 20 kr, N. N. 50 kr, összesen 3 frt 60 kr. Rác J. enő ivén: G. 5 kr, Nemes Ferencz 3 frt, Krautsack Elek 50 kr, Biácsy Etelka 20 kr, N. N. 36 kr, összesen 4 frt 11 kr. Sipos Győző ivén: Sipos Győző 50 kr, Németh István 10 kr, Napett János 10 kr, Sanyaró Vendel 10 kr, Horkay Béla 2 kr, Sudránszky József 5 kr, Diener N. 3 kr, összesen 90 kr. Spránszky Sándor ivén: Spránszky Sándor 1 frt, Unger Károly 50 kr, Kirnbauer József körmendi gözmalma 5 frt, összesen 6 frt 50 kr. Schwarcz Károly ivén: T. F. 5 kr, Molnár Lajos 1 frt, Schwarcz Károly 50 kr, Kovács Károly 50 kr, Tamás Ferencz 50 kr, Reverencsics Géza 20 kr, Petersilka Ferencz 20 kr, Dienes Kalmán 20 kajczár, Kende Károly 1 frt, Luthár Lajos 30 kr, Házas Albert 20 kr, Klepeisz Ferencz 50 kr, Mayer Márton 20 kr, Mayer András 20 kr, Gombas Andras 20 kr, Friedrigger Frigyes 1 frt, Kiss István 20 kr, Dienes Gábor 1 frt, Koltay Benő 1 frt, Pászthory István 50 kr, összesen 9 frt 90 kr. Tonka Károly ivén: Tonka Károly 1 frt, Török János 30 kr, összesen 1 frt 30 kr. Udvary Ferencz ivén: Udvary Ferencz 1 frt, Riedl György 50 kr, Szabó Pál 50 kr, Jenny Ödön 1 frt, Botlik Pál 20 kr, összesen 3 frt 20 kr. Weiner Sándor ivén: Weiner Sándor 50 kr, Neumann Győző 50 kr, Neumann Emil 1 frt, Viola Ignác 30 kr, Neu M. 30 kr, Németh István 30 kr, összesen 3 frt 20 kr. Woititz Zsigmond ivén: N. N. 10 kr, N. N. 20 kr, Kállay Alajos 40 kr, Woititz Mór 50 kr, összesen 1 frt 20 kr. Saját ivaiken: Tegyei Lajos 5 frt, Spiegel Samu 2 frt, Dienes Lajos, Kausz Ferencz, Muszer Károly, Perényi Antal, Schwarcz Lipót, Rózsás Sándor, Wiener Adolf, Dr. Gergő Samu, Grünbaum Béla, Grünbaum Gyula egyenkint 1 frt, Polczér Kalmán 50 kr, Reichenfeld Pál 50 kr. Mindössze 110 frt 66 kr. Ugy a gyűjtők mint az adakoók fogadják a tűzoltó-egyletnek mély köszönetét. Illés Antal, egyleti elnök.

CSARNOK.

Kossuth Lajosról.

— Felolvastattott a Körmendi Polgári Olvasókör f. hó 18-iki estélyén. —

Mélyen tisztelt közönség!

Nemzeti innepre jöttünk össze, hogy az őszinte tisztelet, igaz szeretet és kegyelet adóját lerójuk mi is egy oly alak iránt, kit bár az egész világ tisztelve csodál, mégis egyedül hazánk mondhat magáénak. Magáénak mondhatja még akkor is, ha a hazától távol, idegen földön él, mert ő így is imádja hazáját, drága hazánkat s mert ő idegen földön is szívvél, lélekkel magyar.

Ha nem mondanám is meg nevét, mindenki tudja, hogy az a nagy férfi, kiről szó van, a szabadság lánglelkű apostola, a magyar hazának egyik legnagyobb élő fia: Kossuth Lajos!

Száz meg száz helyen a hazában, ezerek és milliók e napokban az ő nevét hordják ajkaikon, lelkesülten emlegetve. Megdobban a szív minden igaz honfi kebelében s egy óhajtás, egy üdvözlés nyer kifejezést mindenfelé nem pusztán divatból, nem utánzásból, hanem a szív teljességéből s ez az óhajtás, ez az üdvözlés: éljen Kossuth Lajos.

Ezekhez az ünneplőkhöz, ezekhez a szívből örüldőkhöz kívánunk mi is ez alkalommal csatlakozni. Nem politikai párttűntetés ez, hanem nemzeti ünnep. Csakis sajnálni lehet azt, aki ebben mást lát. Nagy hazánkfíát úgy ünnepeljük mi most, mint a szabadság bajnokát, a haladás lelkes vezérét és mint a honszeretlet valódi példányképét. S bizony-bizony fájdalom lenne, ha ezek a törekvések, ezek a tulajdonságok ma is bármelyik politikai pártban hiányoznának. Mert szabadság nélkül szolga a nemzet, haladás nélkül nincs élet, honszeretlet nélkül nem lehet igazi hazafi.

De hát miért éppen ezen évben ily nagyobb szabású, mondhatni az ország minden fontosabb helyére kiterjedő a Kossuthnak szentelt ünnepély? — Erre is meg tud felelni közöttünk mindenki. Az ő élete sokkal ismeretebb, a figyelem, a rokonszenv, a szeretet sokkal nagyobb iránta, minthogy ne tudná minden igaz tisztelője, hogy ő ez évben az életnek egy oly korához, oly pontjához jutott el, melyről lehetetlen mást gondolni, mint hogy ily magas kor elérése az Isten kegyelmének drága adománya, — oly pontjához jutott el, honnan érdemes is, méltó is visszatekinteni, mert a hosszú élet példái közül nemcsak tanulni, hanem lelkesedést is lehet meríteni.

A nagy Kossuth kilenczvenedik életévét tölté bel!

Ezért tartanak országsszerte, ezért tartunk mi is ma örömmünnepet.

Nekem jutott a feladat, engem ért a

nagyon is megtisztelő bizalom, hogy kifejezést adjak mindnyájunk őszinte örömeinek, igaz szeretete s tiszteletének. Félek azonban, hogy a vázlat — mert csak ily módon tehetem — a vázlat, melyben ünneplésünk tárgyát felmutatom, nem felel meg ez innepély méltóságának s nem lesz méltó kiváltképen hazánk nagy fiához Kossuthhoz.

A jóakarát azonban meg volt, szolgáljon tehát mentségül gyengességem.

Ugy hiszem, hogy összejöveteleink indoka legvilágosabban kitűnik akkorsabból, ha felmutatom röviden: ki volt s mit tett Kossuth Lajos.

90 évvel ezelőtt 1802 szeptember 19-én Monokon, Zemplén megyében látta meg Isten szép világát. Az az idő, melybe gyermekkorá esik, az európai nagy átalakulások, forradalmak kora volt. I. Napoleón császár diadalmas seregei járták be európa országait. És bár egyidőre az ő trónvesztése után csend lett is, de az új élet, a népszabadság, a haladás magvai nem veszték ki teljesen. Az uralkodó hatalmak és kormányaik igyekeztek utját vágni minden haladó törekvésnek, de azért a fejlődés lassan bár mégis fokozatosan haladt előre. Hazánkban is szép jelével találkozunk a szellemi haladásra való törekvésnek már az 1825-iki országgyűlésen, hogy az alapítandó magyar tudományos akadémiára Széchenyi István gróf egy évi jövedelmét ajánlotta fel. De azért még mindig hátra volt a nemzet, sok volt a tenni való.

Kossuth nyilvános országos szereplése azonban utóbb 1832-vel veszi kezdetét, midőn az „Országgyűlés Tudósítások“ szerkesztője lett. Mely szerkesztői működése később Magyarország teljes átalakulását vonta maga után. — 1836-ban megindította szerkesztésében a „Törvényhatósági tudósításokat“, de ezért 5 évi fogságra ítéltetett. Nagy hátrányára volt ugyanis a szabadabb törekvésnek az, hogy a sajtó nem volt szabad. Ha valaki nyíltan, élesen emelte fel szavát a nemzet igazaiért, a censura nem engedte kinyomatni, vagy ha megjelent is efféle: szerzőjükre sajtófogság várt. Érezték e nyomásnak, e bilincsenek terhét mindazok a jelesek, kik sajtó utján óhajtották szolgálni nemzetünket.

Erre a korra vonatkoznak a lánglelkű szabadságköltőnek Petőfi Sándornak is ama sorai, hogy ha „irna ts m i l e n n e a s i k e r e!“

*El kéne tenni az asztal fölébe:
Sínlődik a nyelv teljes rabbilincsen.*

A fogsággal való büntetés azonban nem némitotta el Kossuthot. 1841-ben megalapította „Pesti Hírlap“-ot, melyben ragyogó tollal adta elő reformjait, ekként egyengetve az utat a megvalósulás felé. — 1844-ben azonban már visszavonult a Pesti Hírlap szerkesztésétől de ettől fogva meg Magyarország iparának fejlesztésére terjesztette ki munkásságát s annak érdekében megalapította az „Országos Védegyletet.“

Végre elérkezett 1847 s ezzel a dicső-

ségének kezdő pontja. Pestmegye országgyűlési képviselőjévé lett s az országgyűlésen csakhamar vezére az ellenzéknek. — Itt kifejtett erélyes, dicsőséges működésének eredménye lett, hogy a nemzet 1848 márczius 15-én független felelős miniszteriumot nyert, melyben ő a pénzügyi tárczát vette át. Ezen országgyűlésen töröltetett el a jobb-ági intézmény, mondatott ki a közteher viselés, a népképviselés. S a mi után a jelesek annyi idő óta, oly epedve óhajtoztak, a sajtószabadság is megvalósult.

Azok az áldásos nyereségek, azok a szép törekvések tehát, melyeket korunk magáénak vall, 1848-al s így Kossuth Lajos nagy eredményű működésével vannak kapcsolatban s tulajdonképen onnan veszik kezdetüket. Sok olyan vivmány van, a mikért ő küzdött, melyeket mi már édesen élvezzünk.

A nemzet tehát ujja született. De az öröm mámorát csakhamar szétoszlatták baljóslatu sötét fellegek. A birodalom másik felének kormánya ugyanis megrettent a rohamos fejlődéstől, úgy akarta annak útját vágni, hogy a nemzet-gyűlést feloszlatta s a felelős miniszteriumot lemondásra bírta. Ekkor Kossuth vette kezébe az ügyet, mint a honvédelmi bizottság elnöke. A koczká el volt vetve. Megkezdődött a harcz életre-halálra. Ezek voltak a nemzeti dicsőség legszebb napjai. Kossuth elbűvölő szónoklataira hadseregek állottak elő. Diadalt diadal követett. A felkelt nemzetiségek s az osztrák hadak ellenében biztosítva lett a nemzet ügye.

Majd midőn a bécsi kormány most sem szűnt meg a fejlődés útjába akadályt gördíteni, megtörtént a legnagyobb elhatározó lépés. 1849 április 14-én a debreczeni országgyűlés kimondta az ország teljes függetlenségét s a kormányzói tisztséggel Kossuthot bizta meg. El lépés a legnagyobb, végső erőfeszítést vont maga után az ellenfél részéről. Az orosz beavatkozás s a világsi fegyverletétel megrontották az addig kivívott eredményt.

A mi ezután történt, sötét betűkkel van feljegyezve hazánk történetének lapjaira. Nem maradt más hátra Kossuth számára sem, mint a menekülés. Ezzel tartozott a történetírásnak, tartozott nemzetének. Először török földön tartózkodott, később Angliába, majd Amerikába ment át, honnan ismét Angliába tért vissza. A magyar szabadság hősi bajnokát mindenütt, de különösen Angolországban az osztatlan tisztelet, becsülés legfényesebb jeleivel halmozták el. Kevés ember részesül idegen hazában abban a megkülönböztetett tiszteletben, melyben ő részesült.

1859 óta állandóan Olaszországban s ez idő szerint is Turinban lakik. De figyelemmel kíséri mindenkor hazánk fejlődését, ügyét; sőt nézeteit is több ízben nyilvánította a hazai lapokban, — mindenkor elragadva az olvasókat elfogulatlan nézetei által. Valóságos innep számba megy, ha az agg remete, tapasztalatainak gazdag tárházából kivesz egy-egy irást. Még öreg napjaira

sem hagyta el őt szellemének rugékonysága. Megbecsülhetetlen kincsül, drága örökségül megírta nagy művét: „Irataim az emigrációból,” megírta élete estéjén, csak nem régen fejezve be teljesen, hogy ezzel is bebizonyítsa hazája iránt való szeretetét; hogy gazdagítsa különben is szegény s nem régtől fogva fejlődni kezdő történetirodalmunkat.

Ime rövid vonásokban Kossuth Lajos élete s tetteinek sorozata.

Ha végig tekintünk hazánk történetének lapjain, a honszerző ősökön kívül alig van több oly népszerű alak, mint Mátyás király mellett Kossuth. Még a gyermek is emlegeti amannak nevét, tudja azt a példabeszédet is: „Meghalt Mátyás király oda az igazság.” De viszont Kossuth neve is épol kedves, épol népszerű és ismeretes. Be van az vésve a szívekbe, miutha minden apa a szülők neve után mindjárt arra tanítaná meg gyermekét, s intené, hogy: „Kossuth nevét fia m el ne feledd.” Ha nem a legelső dal is, melyet a gyermek tud, de az elsők között van az, hogy:

„Kossuth Lajos azt izente,
Elfogyott a regimentje,
Ha még egyszer azt izeni
Mindnyájunknak el kell menni.”

Ennek a kimagasló s mégis népszerű alaknak, hazánk nagy fiának tiszteletére jöttünk tehát össze mi is, hogy osztozzunk milliók örömeiben, lelkesedésében, de egyuttal az ő örömeiben is, ki most 90-ik születésnapját innepli.

Ha végig tekintünk most rajzolt életén, nem tudjuk, mit bámuljunk inkább, elbűvölő ékesszólását, elméjének fényét, kitartó lelki erejét vagy lángoló honszeretetét-e? Annyi bizonyos, hogy ékesszólás nélkül nem tudott volna úgy lelkesíteni, tetteire buzdítani; fényes elme nélkül nem lettek volna nagy alkotásai; kitartó lelki erő nélkül összerogyott volna a küzdésben s a honfi bánat alatt; lángoló honszeret nélkül közönyös maradt volna hazája iránt s nem igyekezett volna használni agg éveiben is.

Ilyen férfi Kossuth Lajos, ezért becsüli, ezért szereti, ezért tiszteli őt a hazának minden igaz gyermeke; ezért igyekeznek egyesek, testületek, városok őt a tisztelet különböző jeleivel elhalmozni. Ezért keresi fel minden honfitárs, ha csak teheti, bús remeteségében s a ki egyszer látta, még inkább csodálja, még inkább szereti s a jó, a kedves emléket soha el nem feleli.

De a tiszteletnek, a becsülésnek mind ezen jelei nem úgy keresik fel s nem úgy illetik meg őt, mint aki ma talán vezérségre volna hivatva; mert hiszen ő egy egészen más kornak gyermeke, ő inkább a történelemé; hanem megilletik őt, mint olyant, ki hazánk ujjaalkotásának nagy munkájában vezérszerepet játszott s az igazi honszeretetre példát adott, hogy tettel kell ezt bebizonyítani.

Ugyanazért mélyen tisztelt közönség, nagy vélem, akkor fejezem be ezen ő róla való megemlékezésemet hozzá legméltóbban,

valamint mindnyájunk érzelmeinek is úgy adhatok leghivebb kifejezést, ha rövid, buzgó fohászban kérem Istent, tartsa meg tovább is ezen mi büszkeségünket, adjon napjaihoz napokat, hogy az őt tisztelő serege, még sokáig és sokszor elmondhassa: Éljen Kossuth Lajos!

Fülöp József.

Nyilttér.

Köszönet nyilvánítás.

Fogadják mindazon nemesszivű emberbarátok, kik felejthetetlen emlékü nőnek f. hó 20-án végbement temetése alkalmával koszorúk küldése, a gyászertartáson való meg jelenés, vagy vigasztaló szavak nyújtása által égető fájdalmamat enyhíteni kegyeskedtek, mélyen érzett hálás köszönetemet.

Körmend, 1892. szept. hó 23.

WEHOFER IMRE.

Közgazdaság.

Gabna árák.

Körmend, 1892. szept. 17.

Buza	mmazsai	uj	6 90—7.20
Rozs			5.80—6.—
Arpa			5.——5.20
Zab			5.——5.10

Kis lutri.

1892. évi szeptember hó 17.

Bpest 36 4 71 3 38

Szerkesztői posta.

— Egy órségi. Becses sorai megkésve érkeztek be, mert akkor egy másik oldalról küldött, hasontartalmu cikk már ki volt szedve. A többit jövőre felhasználjuk.

— Frou-Frou. Készséggel tettünk eleget.

— R. F. E.-Hollós. Megfoghatatlan előtünk; de azért siettünk b. kívánságát teljesíteni.

Felolós-szerkesztő és kiadó tulajdonos

FÜREDI BÉLA.

Társ-szerkesztő:

RÁBAI (SZÁJER) ZSIGMOND.

452/1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vasvári kir. jbiróság 2296 számú végzése által Pados György telekesi lakos javára Déri János és társai ellen 150 forint tőke, ennek 1892-ik évi január hó 1-ső napjától számított 6% os kamatai és eddig összesen 41 frt 80 kr.

perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 454 frtra becsült gabona és lovakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2733 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Gersón leendő eszközlésére 1892-ik évi szept. hó 29-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az, 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő,

Kelt Vasváron 1892. évi szeptember hó 18-ik napján.

Szilágyi János,
kik. bir. végrehajtó.

1277/1892.

Árverési hirdetmény.

A körmenyi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Sáfár János, Sáfár Katalin és kiskorú Sáfár Vendel nádasdi lakos végrehajtást szenvedők elleni 38 frt frt 71 kr illeték és járuléka iránti végrehajtási ügyében a körmenyi kir. bíróság területén levő nádasdi 558 sz. tjkvben felvett 200. 202 hsz. számú belsőség és 174 sz. hízóól fenntnevezettek $\frac{9}{13}$ résznyi jutalékára 316 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi október hó 26-án d. e. 10 órakor Nádasd község hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333/1881. számú Igazságügym. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Körmenyben, a körmenyi kir. bíróság, telekkönyvi osztályánál 1892. évi május hó 24. napján.

Sárffy,
kir. aljbíró.

292/892

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a körmenyi kir. járásbíróság által 2302/1892 sz. végzéssel Mittli Ödön ügyvéd körmenyi lakos végrehajtató javára Markovics Ferencz és neje Kuzmitsz Franziska h. nádalfai lakosok ellen 77 frt tőke követelés és járuléka

erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 frtra becsült két lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a körmenyi kir. járásbíróságnak 2337 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Horvát-Nádalfán alperes lakásán leendő eszközlésére 1892. év szeptember hó 26-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. III. §-ának rendelkezésével képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, alulirt bir. végrehajtónál egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésük.

Kelt Körmenyben, 1892. évi szept. 16-én

Babos Kálmán,
kir. bir. végrehajtó.

456/1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vasvári kir. járásbíróság 3182 sz. végzése által özv. Németh Jánosné n.-zsenyei lakos javára ifj. Németh Jánosné zsenyei lakos ellen 130 frt tőke, ennek 1889. évi január hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 20 frt 60 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 357 frtra becsült szobabutorok, széna, szalma, szekér, marha stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2751 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis N.-Zsenyón leendő eszközlésére 1892. évi szept. hó 28-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Vasváron, 1892-ik évi szept. hó 17-ik napján.

Szilágyi János,
kir. bir. végrehajtó.

Prohászka fogszpecialista

Budapesti 81
tisztelettel jelenti, hogy
Körmenyben
a „Korona“ szállodában
folyó hó 24-től, október hó 2-ig fogászati műveleteket eszközöl.
Plombiroz arany-, arany amalgam-, platina- és emailban.

Készít légnymatu cohásio és szájpadlás nélküli fogsorokat a legpontosabb kivitelben.

Dr. Rabacz bécsi és Bikafalvi Máthé Domonkos budapesti udvari fogorvosok volt assistense.

A
LEGUJABB ÉS LEGOLCSÓBB
politikai és közgazdasági napilap,

MAGYAR UJSÁG

Laptulajdonos:
Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő.

Előfizetési árak:
1 évre 12 frt, $\frac{1}{2}$ évre 6 frt, $\frac{1}{4}$ évre 3 frt,
1 óra 1 frt.
Egy szám ára: Bpesten 3 kr, vidéken 4 kr.

A „Magyar Ujság“
kiadóhivatala egészeves és fél éves előfizetőinek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy a „Magyar Ujság“
valamennyi sorsjegyeire,
melyek Magyarország és Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyének két csoportjából állanak

és a magyar leszámítoló és pénzváltóbanknál letétbe helyezettek, játszanak és évenként és csoportonként 65, tehát 130 huzásban részesülnek s csoportonként 3 és fél, tehát összesen

7 millió nyereségre játszanak
A „Magyar Ujság“

rendesen 16 oldalnyi terjedelemben, de gyakran 20 és 24 oldalon jelenik meg és a rendszeres gazdag rovatokon kívül állandóan két vezércikket, két tárcza és ismeretterjesztő cikket és

két kitűnő regényt közöl,
melyek közül a $\frac{1}{4}$ éves előfizetők 1 kötetet, a $\frac{1}{2}$ éves előfizetők 2 kötetet és az egész éves előfizetők 4 kötetet kapnak, mintán a lapban közölt kitűnő regények külön kötet alakjában is megjelennek
Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a

„Magyar Ujság“
kiadóhivatala.
Budapest, IV. kerület, granátos-utca 1 sz.

FIGYELMEZTETÉSÜL.

Ismeretes ama siker, melyet cognak-unk kiváló minősége és gyárunk megbízhatósága által nemcsak Ausztria-Magyarországon hanem külföldön is elért. Furfangos és találékony kereskedőket ez rövid idő óta arra bírta, hogy jó hangzású főúri neveket vásároljanak, hogy ily köpeny alatt

látszólag szolid, de tényleg csak papíron létező grófi cognacgyárakat alkothassanak.

Egy újabb ily névvásárlás és küszöbön levő gyár-alapítás kényszerít bennünket eme figyelmeztetésre.

Tekintve azt, hogy az ily módon alakult cégek törekvése oda irányul, hogy lármás vásári reklámja segélyével

a hiszékeny közönséget kizsákmányolják,

s hogy ily eljárás a magyar cognac-ipar életfeltételeit veszélyezteti, kénytelenek voltunk ezen COGNACGYÁR-SZÉDELGÉST illetékes helyen feltárni, meg lévén győződve, hogy az illetők méltó büntetésüket ki nem kerülnek.

A gróf Keglevich István-főle

Premontori cognac- és borászati-gyár igazgatósága
BUDAPESTEN.

STADLER ZSIGMOND

DIVATÁRUHÁZA — ez előtt Stadler Salamon — SZOMBATHELY

— ALAPITTATOTT 1831. —

Dus választék mindennemű uri és női divatcikkek, Confectio, fehérneműek, vásznak, selyem- és kézműárakban a legfinomabb kivitelig — Kelengyék, uri- és női tolették, felöltőknek stb. a legutóbbi divat szerinti elkészítését a legjutányosabb árak mellett eszközölöm.

Nagybani áru-osztályomat
(I. emelet) a t. cz. kereskedő urak, — és az első magyar

vitorlavászon-, vízmentes ponyva- és zsákgyárnak

nálam levő raktárát a t. cz. uradalmak és gazdászok becses figyelmébe ajánlom

Mintagyűjtéménnyel kívánatra bérmentve szolgálak.

Kiváló tisztelettel

Stadler Zsigmond.

Új fűszer- és csemege-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy Körmenten a Vas-Zalamegyei első takarékpénztár új nyugdíj-épületében, uri-utca 488. sz. alatt (volt Eberhardt Sándor-féle üveg és edénykereskedés) igen csinosan berendezett

fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, ásványviz-, illatszer- és magáru-

kereskedést

nyitottam, hol minden, e szakmába vágó cikk a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett kapható, — Jelentem egyszersmind, hogy az inycenzkedő közönség számára üzlethelyiséggel közvetlen összeköttetésben álló, elegánsan berendezett

fogyasztási csarnokot (buffet)

nyitottam, hol a legdusabb választékú finom borok kis adagu lepecsételt üvegekből, cognac és különféle likörök kupiczákból, nemkülönben mindennemű csemege-áru tetszés szerinti adagokban kényelmesen fogyaszthatók el.

Kérem a nagyérdemű közönséget, ajándékozza meg új cégemet jóakaratóval, támogatásával és irántam való bizalmával; én viszont oda fogok hatni, hogy

jó áruknak pontos és rendes kiszolgálása által

vevőim megelégedését kiérdemeljem.

Körment, 1892. évi szeptember hóban.

Mély tisztelettel

HODOSSY GYULA.